

“MET OUDERLIJK GEZAG HEB IK GEEN MOEITE” | LAURA (23)

Door WAT WAT jongerenreporter | 17-24 jaar

Laura (23) werkt al bijna een jaar voltijds en heeft sinds twee jaar een vriend. Toch woont ze nog thuis. Is het moeilijk voor iemand met een eigen leven om nog te leven onder het ouderlijke dak? Luister je op je drieëntwintigste nog naar je moeder wanneer je meerderjarig en in principe financieel onafhankelijk bent?

“Op mijn drieëntwintigste nog samenleven met mijn mama vind ik niet moeilijk, nee. Mits goede communicatie en afspraken binnen het gezin is dat zeker mogelijk. Het feit dat ik veel bezig ben met de verzorging van mijn paarden, die hier thuis op stal staan, speelt zeker ook mee in het feit dat ik de deur van het ouderlijke huis nog niet definitief achter me heb dichtgetrokken.

Nog steeds luisteren naar het ouderlijk gezag, daar heb ik geen moeite mee. Op voorwaarde dat er goede communicatie mogelijk is tussen ouders en kinderen. Mijn mama staat voor alles open, en over elk onderwerp kan er gepraat en zelfs gediscussieerd worden. Dit maakt dat het samenwonen met mama wel vlot verloopt.

Communicatie is voor ons echt de sleutel tot succes in dit verhaal: elke avond nemen wij even de tijd om de dag erna te overlopen. Dit gaat dan vooral over wie wanneer moet werken, wie er thuis eet, wie naar de winkel kan, wie voor de dieren zorgt... Op die manier is het voor ons beiden duidelijk wie welke taak op zich neemt en weet ieder voor zich ook perfect wat er moet gebeuren.”

Paardenplanning

“Dat mama en ik – papa woont al een tijdje niet meer bij ons – elk ons eigen leven hebben, vormt zeker geen probleem voor de praktische regelingen van het huishouden. We proberen bij onze planning niet te ver vooruit te kijken, want er kan onverwachts altijd nog wel iets tussen komen. Maar ook wanneer dit voorvalt, houden we elkaar op de hoogte.

De huidige communicatiemiddelen maken dat dit heel wat makkelijker is dan pakweg twintig jaar geleden. Om een simpel voorbeeldje te geven: wanneer ik door omstandigheden langer moet werken, stuur ik een sms’je naar mama, zodat zij weet dat ik later thuis zal zijn. Ook voor onze paarden maken we wekelijks een planning met wie wat doet: de paarden buiten zetten, eten geven, stallen mesten...

“**Op financieel vlak werden er ook van in het begin duidelijke afspraken gemaakt.**

Laura (23)

Op financieel vlak werden er ook van in het begin duidelijke afspraken gemaakt. Het geld dat ik via vakantiejobs verdiende mocht ik telkens volledig voor mezelf houden, maar sinds ik een vaste job heb betaal ik mama maandelijks 300 euro. Dit is dan voor mijn kost en inwon. Binnen dit bedrag zitten dan ook de kosten voor mijn gsm-rekening die mama dus nog steeds betaalt voor mij, eten, drinken, was...

Af en toe betaal ik nog de boodschappen, maar dit vind ik absoluut geen probleem. Mama doet ook heel veel voor mij, dus vind ik het maar logisch dat ik ook eens iets terug doe voor haar.”

PRAAT EROVER

Ga langs bij JAC

Zoek een JAC in je buurt. Een JAC-hulpverlener luistert graag naar je verhaal.

Chat met JAC

Ma-vr: 13-19u.

Mail met JAC

Bel met Awel

Gratis en anoniem op 102. Ma-za: 16-22u. Het kan zijn dat je even in de wachtrij terecht komt.

Toevluchtsoord

"Of ik ouderlijk gedrag nog accepteer? Eigenlijk stel ik me hierbij de vraag of er nog wel ouderlijk gezag heerst binnen ons gezin. Mijn mama is en blijft mijn mama natuurlijk, maar ik heb niet het gevoel dat ze zich boven mij zet. We zijn eigenlijk meer beste vriendinnen en staan op gelijke hoogte.

Oke, af en toe vraagt ze me wel eens om bepaalde dingen te doen en dan doe ik dat wel – ook al heb ik daar niet altijd evenveel zin in. Maar dan doe ik dat toch voor haar, omdat ik weet dat zij ook heel veel voor mij doet. Dit draait volgens mij om wederzijds respect naar elkaar toe, iets wat ik persoonlijk heel belangrijk vind.

Bij jongere kinderen is ouderlijk gezag enorm belangrijk, maar ik denk dat ik wel op een leeftijd gekomen ben dat ik vrij zelfstandig in het leven sta en mijn eigen weg bewandel. Mama blijft natuurlijk ter beschikking indien ik een probleem of vraag heb en zal me ook altijd bijstaan met raad en daad.

“Casa La Mama zoals zij het soms met de knipoog noemt, is voor mij een veilige plek waarbij gesprek en communicatie mogelijk zijn.

Laura (23)

Soms droom ik wel van mijn eigen stekje, maar aangezien mijn vriend nog studeert stellen we die droom voorlopig uit. ik beseft dan ook dat ik het hier bij mama echt niet slecht heb. Casa La Mama zoals zij het soms met de knipoog noemt, is voor mij een veilige plek waarbij gesprek en communicatie mogelijk zijn. Het is een toevluchtsoord voor problemen, vragen en discussies, ik zou het voorlopig dan ook niet kunnen missen. Ik kan dus besluiten dat het voor mij, als jonge twintiger die al bijna een jaar werkt niet moeilijk is om thuis te wonen en het ouderlijk gezag te accepteren. Hierbij hoort wel communicatie als sleutel tot succes binnen ons gezin."

FOTO en TEKST: Michael Delbeke